

Pavla Kratochvílová

English pronouns referring to the general human agent (*you, we, they, one*) and their Czech counterparts

Bakalářská práce, Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Ústav anglistiky a amerikanistiky, září 2007

Posudek oponenta

Předložená bakalářská práce Pavly Kratochvílové využívá existence paralelních textů pro zjištění překladové ekvivalence vyjadřování generické reference prostřednictvím osobních zájmen *you, we, they* a neurčitého zájmena *one* v anglickém originálu a jejich českých překladových ekvivalentů s ohledem na to, že v obou zkoumaných jazycích neexistuje jediný prostředek pro vyjadřování *man-Sätze*.

Ve stručné úvodní části autorka popisuje referenční možnosti sledovaných zájmen s cílem postihnout i formální a stylistické charakteristiky jejich užití (souvysyt s časy, jinými zájmeny, atd.). Vlastní práce je metodologicky založena na využití *ParaConcu*, tj. vyhledání všech výskytů uvedených zájmen, jejich mechanickém a následně manuálním roztřídění. Celkem bylo ve dvou užitých beletristických textech identifikováno 296 zájmen s generickou referencí (Tabulka 1 na str. 17), z nichž bylo následně vybráno po 40 příkladech *one* a *you* a všechny výskyty *we* a *they* (35 každý), tj. 150 příkladů celkem. V této souvislosti je možno zmínit, že i když nebyla stylistická charakteristika cílem práce, mohla být snadno doplněna o kvantitativní ukazatele frekvence jednotlivých zájmen v textu (příp. minimálně uvést počet slov obou excerpovaných úseků).

Jádrem práce je analýza českých překladových protějšků, které jsou souhrnně a kvantitativně uvedeny v Tabulce 2 na str. 18. Z tabulky vyplývá, že v překladu převážně odpovídá každému anglickému zájmenu jedna konstrukce česká (*one-člověk* 80%, *you-2.os.pl.* 60%, *we-1.os.pl.* 83%, *they-3.os.pl.* 57%).

Následně jsou různé typy českých ekvivalentů podrobně popsány a ilustrovány postupně pro každé anglické zájmeno zvlášť. Není proto zcela jasný účel zařazení komentáře příkladů 8-10 (str. 20-21) do oddílu o *one*. V komentáři k př. 12 na str. 22 bylo možno si povšimnout i korespondence s kondicionálem a *zřejmě*. Podobně na str. 23, ex. 17 – implicitní *dalo by se* – koresponduje se modalitou, totéž ex. 21 na str. 25.

V oddíle popisujícím implicitní ekvivalenty generických zájmen 4.1.5 (jednočlenné věty, zvrtné konstrukce, nominalizace) není jasné, zda výklad v odstavci na str. 31 zahrnuje i

příklady 40 a 41 (epistemické užití *they say*). Zajímavou část představuje kapitola 5, která popisuje vzájemnou souhru generického významu zájmen a slovesných forem (modální slovesa, zejména čas a způsob).

Je třeba uvést, že autorka se dobře orientuje v dané problematice nejen v angličtině, ale i v češtině. Práce je zpracována precizně, jak obsahově, tak i formálně, výsledky jsou prezentovány velmi přehlednou a stručnou formou, a také dobrou angličtinou (pozn. např. ke str. 21 – užití předložky v *comprising of a prepositional phrase?*, či členu v *the people in general*).

Závěr: Jak vyplývá z výše uvedeného, Pavla Kratochvílová splnila požadavky kladené na bakalářskou práci. Proto ji k obhajobě doporučuji a předběžně ji hodnotím známkou *v ý b o r n ě*.

V Praze 10. září 2007

PhDr. Pavlína Šaldová, Ph.D.

